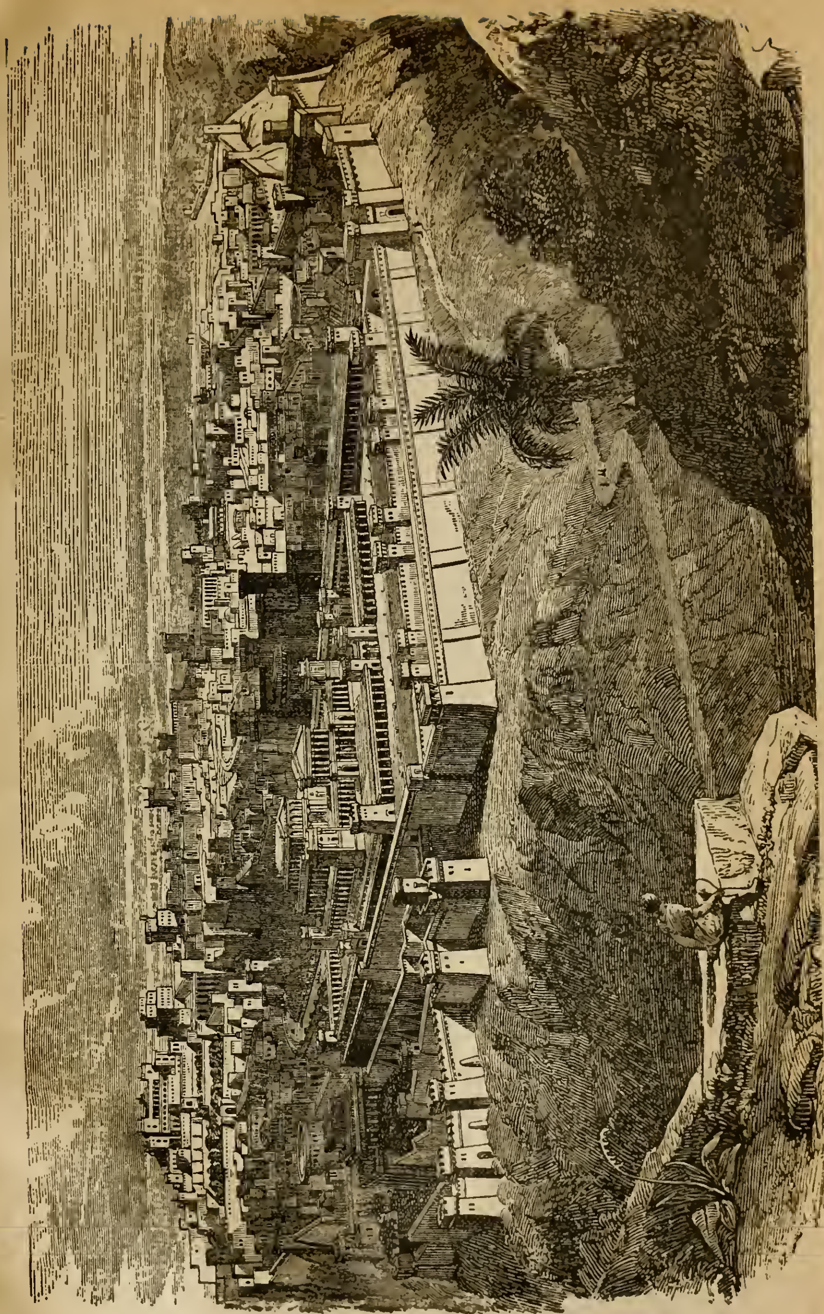
Indholdsfortegnelse

Klostertrykkeriet

Jerusalem.

Skal der være nogen Dom efter Døden?

Fra »Improvement Era«.

Saa sikkert som vi lever, skal enhver af os engang ud i Fremtiden staa for den store »Dommer« og svare for det Liv, som vi har levet paa Jorden. Fra Adams Dage og indtil nu har de hellige Guds Profeter erklæret, at naar Opstandelsen kommer, skal enhver blive holdt ansvarlig for sine Handlinger i Overensstemmelse med de Anledninger, vi har haft til at gøre gode og retfærdige Gerninger i Livet. Dersom vore Handlinger har været gode, saa vil Lykke, Fremgang og Herlighed vedvarende forblive hos os. Men dersom vi har været onde, lastefulde og ligegyldige, vil vor Fortjeneste blive derefter. Ingen har fremstillet disse evige Sandheder bedre og mere træffende end Apostelen Paulus: »*Den, som oplæres i Ordet, skal dele alt godt med dem, som lærer ham. For Gud vil ikke lade sig spotte, thi hvad et Menneske saar, det skal han ogsaa høste.*« Den samme store religiøse Leder advarede de Kristne i Rom mod de ødelæggende Kræfter, som Menneskene ofte ligger under for, han siger: »*Thi dersom I lever efter Kødet, da skal I dø, men dersom vi døder Legemets Gerninger ved Aanden, da skal vi leve. For den Løn, som Synden giver, er Døden, men Guds Naadegaver er evig Liv i Kristus, vor Herre.*« Det er rigtigt, at vi kan opbygge vor Karakter ved at gøre gode Gerninger. Vi modtager Belønning og Straf fra Dag til Dag i Overensstemmelse med vor Flid i at adlyde de evige Sandheder. Loven om Belønning og Straf er universel. De moralske Love virker lige saa nøjagtigt som de fysiske Love, og de Velsignelser, som vi modtager, kommer gennem Lydighed til de Love, som eksisterer paa det Sted, hvor vi lever. Gud aabenbarede til Profeten Joseph Smith, at Belønning vil komme til den, som adlyder Sandhedens Lov, og Straffen vil ikke udeblive fra

den, som er ulydig mod de evige Love. »*Der blev en Lov uigenkaldelig fastsat i Himmelen før denne Jords Grundvold blev lagt, i hvilken alle Velsignelser er forjættede, og naar vi erholder nogen som helst Velsignelse fra Gud, saa er det ved Lydighed til denne Lov, ifølge hvilken alle Velsignelser er forjættede.*« Dette, at der skal være en universel Dom, er kommet fra Faderens og Sønnens Mund og vil ikke blive tilbagekaldt, men skal fuldføres. Apostelen Paulus siger, at vi alle skal staa for Dommeren Jesus Kristus: »*Saa sandt jeg lever*«, siger Herren, »*skal hvert Knæ bøje sig og hver Tunge skal bekende Gud.*« Profeten Amulek, som levede paa det amerikanske Fastland, var meget nøjagtig og detaljeret i sin Lærdom om den endelige Dom. Han siger: »*Derfor bliver de ugudelige, som om der ingen Forløsning havde været gjort, med Undtagelse af Dødens Baand er løst, thi se, den Dag skulde komme, da alle skulde opstaa fra de døde og staa for Gud og dømmes efter deres Gerninger. Der er en Død, som kaldes den timelige Død, og Kristi Død har løst den timelige Døds Baand paa det, at alle skulde blive oprejst fra denne timelige Død.*« Kendelsen skal blive punktlig, retfærdig og ærlig, saa at Menneskene skulde sige: »*Der er virkelig en Belønning for Retfærdighed, der er virkelig en Gud, som dømmer paa Jorden.*« Salmisten siger: »*Jehova sidder som Konge for evig, han har beredt sin Trone for Dom, og han vil dømme Verden i Retfærdighed, for Gud er den, som dømmer.*« Den Gud, som staar som Hoveddommer for Menneskene, er ingen anden end Jesus Kristus. Han arbejder i Harmoni med de andre Medlemmer af den guddommelige Treenighed. Peter siger: »*Gud har salvet Jesus af Nazaret med den hellige Kraft*«. Og videre: »*Han bød os at prædike for Folket og vidne, at han er den af Gud bestemte Dommer over levende og døde.*« Allerede før Frelserens Død lærte Evangelisten Johannes os følgende Lærdom: »*For Faderen dømmer heller ikke nogen, men han har givet Sønnen hele Dommen for at alle skal ære Sønnen ligesom de ærer Faderen; den, som ikke ærer Sønnen, ærer ikke Faderen, som har sendt ham. For ligesom Faderen har Liv i sig selv, saaledes har*

han ogsaa givet Sønnen at have Liv i sig selv.« En vigtig Ting, som man i Almindelighed ikke tager i Betragtning, er det Faktum, at vi skal blive holdt ansvarlig for hvert Ord, vi taler i denne Tilværelse, ja, endog vore hemmelige Tanker i vort Hjerte vil komme frem paa Dommens Dag og dømme eller ære os. Alma, som taler til det amonitiske Folk, siger, at naar vi er blevet bragt for Guds Domstol for at blive dømt for vore Gerninger, skal vore Ord dømme os og ligeledes vore Tanker. Vi kan blot slaa op i det nye Testamente, saa finder vi en Bekræftelse paa denne evangeliske Sandhed, som blev lært baade af Manden fra Galilæa og hans Apostle. De forkyndte de samme Lærdomme for Hedningerne. Naar vi tænker paa, at vi skal dømmes for alle vore Handlinger og Tanker, saa synes vi maaske, at det virker temmelig haardt. Men vi ved, at Kristus er en retfærdig Dommer, som ikke dømmer nogen, uden det sker ved Barmhjertighed og i al Retfærdighed. Mathæus siger: *»Men jeg siger eder, at for hvert unyttigt Ord, som Menneskene taler, skal der gøres Regnskab paa Dommens Dag, for efter Dine Ord skal Du kendes retfærdig og efter Dine Ord skal Du fordømmes.«* Lukas siger: *»Men intet er skjult, som ikke skal aabenbares, og intet er dulgt, som ikke skal blive kendt; derfor skal alt det, som der siges i Mørket, blive hørt i Lyset, og det, som hviskes eder i Øret i Kamrene, det skal blive forkyndt paa Tagene.«* Hvor frygteligt, det end synes for vi Mennesker, saa er det ikke desto mindre sandt, for Herren er vor Dommer og vor Lovgiver. Herren er vor Konge, og han har givet disse evige Sandheder til os. Johannes Aabenbareren fremstiller den store Dom saaledes: *»Og jeg saa en stor, hvid Trone, og Han sad paa den, for hvis Aasyn Jorden og Himmelen veg bort, og der blev ikke fundet Sted for den. Og jeg saa de døde, store og smaa, staa for Gud, og Bøgerne blev aabnet, og en anden Bog blev aabnet, som er Livsens Bog, og de døde blev dømt efter det, som var skrevet i Bøgerne, efter deres Gerninger. Og Havet gav tilbage de døde, som var i det, og Døden og Dødsriget gav tilbage de døde, som var i dem, og de blev dømt, enhver efter deres Gerninger. Og*

Døden og Dødsriget blev kastet i Ildsøen, dette er den anden Død, Ildsøen, og hvis nogen ikke fandtes i Livsens Bog, da blev de kastet i Ildsøen.« Ikke blot Jehovas Tilbedere troede paa denne Lærdom, men næsten alle gamle Religioner havde et lignende Begreb om Menneskenes Endeligt. Saa tidligt som faa Hundrede Aar før Kristus blev denne Teori om, at Dommens Dag var uundgaaelig, lært langt ind i Indien. Krisna, *»en korsfæstet Frelser«*, skulde være de dødes Dommer. Tilbederne af denne Tro troede, at han vilde belønne eller straffe dem i Overensstemmelse med det Liv, de havde levet i Dødeligheden. Fra de tidligste Dage synes Ægypterne at have troet fuldt og fast paa, at Retfærdighed vilde blive belønnet og det onde straffet. Ægypterne var de første Folk, som hævdede Sjælens Udødelighed. Deres Gud var Osiris, denne Gud blev Dommer i Underverdenen og regerede over de døde, og af ham fik den døde enten Belønning eller Straf for sine Synder. Naar et Menneske døde, blev hans Sjæl bragt til Osiris's Retssal for at blive dømt. Den afdødes Legeme blev lagt paa en Vægtskaal for at hans Liv maatte blive nøjagtig prøvet og vejet. Den afdøde er symboliseret ved et Hjerte, som blev lagt paa den ene Vægtskaal, og Loddet paa den anden Vægtskaal er repræsenteret ved en Fjer som et Symbol paa Retfærdighed. Hvis Hjertet er for tungt, bliver Hjertet kastet til et forfærdeligt Uhyre, som er sammensat af Dele fra en Krokodille, en Løve og en Flodhest. Men hvis Hjertet og Fjeren balancerer nøjagtigt, bliver den afdødes Sjæl taget af Horus, som fører den til Osiris for at modtage Belønning i Overensstemmelse med hans Gerninger. Sjælene bliver saaledes straffede efter Brødens Natur, enten med en kortvarig Pine, en Rensning gennem Skærsilden, hvorefter Aanden kommer over i de godes Boliger, eller fuldstændig tilintetgøres. De gode fik et evigt Liv, som ofte er tænkt som et nyt og lykkeligt legemligt Liv. Den Boroasterske Lære i det gamle Persien hævder, at efter Døden vil Samvittigheden anklage Mennesket for de onde Gerninger, som det har gjort i dette Liv. Samvittigheden møder det paa den tredie Dag efter Døden enten i en Jomfrus Skikkelse eller som en fæl

Troldkælling, alt eftersom det har gjort ondt eller godt. Sjælen bliver ført ind i Aandernes Verden omgivet af enten skønne eller ubehagelige Omgivelser, indtil Sjælens Gerninger er prøvet og vejet. Naar dette er gjort, bliver den afdødes Sjæl enten ført til Himmelen, Helvede eller Skærsilden. Zoroasters eller Zaratustras Lære kom til Rom 66 Aar f. Kr. under Navnet Mithraisme. Guden Mithra var blevet ophøjet og sat paa en Trone og dømte de afdødes Aander. Hvis Mennesket var plettet af et urent Liv, tog Ahriman eller hans Medguder Sjælen med sig til Underverdenens Dyb. Men hvis den derimod blev fundet værdig, blev den baaret højt op til Himmelens Regioner. Hvor som helst man støder paa de gamle hedenske Religioner, finder man, at nogle af de vigtigste Ting i deres Lære drejer sig om Livet efter Døden, og at man skal staa frem for en Dommer, hvor man bliver gjort ansvarlig for sine Handlinger i Jordelivet. Denne Lære om en Dommens Dag har de allesammen oprindelig faaet fra Kristendommen. Vi kan bare tage den nordiske Mytologi, saa vil vi finde nok af Beviser derpaa, endskønt den nordiske Gudelære er en af de mest selvstændige Religioner, der findes. Deri findes en hel Del om Dommens Dag og Verdens Ende. Ifølge den Elysiske Kultus i Grækenland og deromkring, saa stiger den afdødes Sjæl ned til Dødsriget, hvor Pluto sidder paa en Trone for at dømme alle, der kommer derned. Dødsgudinden Persofone er Underverdenens Dronning og Plutos Hustru. Baade hun og han er lige ubøjelige og uhyggelige i deres Domsafsigelser. Derforuden er der en hel Del andre Guder, som tager Del i disse Kendelser. Disse Magter er det, der regerer Underverdenen bag Grav og Død. De Mennesker, som har vundet deres Venskab ved Indvielsen af deres Liv, vil ved Hjælp af deres Anstrengelser kunne være sikre paa at blive velsignet af deres Hænder i det næste Liv. Men dersom ikke Menenskene har gjort, som de skulde ifølge denne Religion, saa bliver Sjælen henvist til al Slags Tortur af skrækkelige Uhyrer, hvoraf den halvtredshovede Hydra er den frygteligste. Tilhængerne af de gamle hedenske Religioner maatte for at være sikre paa at opnaa Lykke

og Glæde leve et meget strengt Liv i Selvtugt og Askese. Det gamle Testamente indeholder meget lidt om den endelige Dom. Men derimod indeholder det nye Testamente en Del om disse Lærdomspunkter. Muhamed, som levede 600 Aar efter Kr., kom frem med nogenlunde de samme Lærdomme om Betaling for godt og ondt. Han havde sikkert faaet disse Lærdomme paa sine Handelsrejser, hvor han ofte kom i Kontakt med Mennesker af den kristne Tro. Hvor skal vi saa søge den oprindelige Kilde til disse Lærdomme? Fra Gud, vor evige Fader, og hans Søn Jesus Kristus. Han har gennem Tiderne aabenbaret disse Lærdomme til sine hellige Profeter helt fra Adams Dage og op til vor Tid til Profeten Jospeh Smith.

Læserne bør læse det 76. Kap. i Pagtens Bog, hvor der gives et klart Billede af Menneskets Endeligt ifølge dets Gerninger i dette Liv.

Jeg ønsker at vide:

Spørgsmaal:

Har Søndagsskolens Hovedbestyrelse i Utah ikke for flere Aar siden givet Forordning om, at der i Stedet for Marchmusik skulde spilles blødt, dæmpet Musik, naar Klasserne deles? Jeg har ogsaa hørt, at der ikke mere skulde spilles under Nadveren — er det rigtigt?

Svar:

For ca. 2 Aar siden udgav det første Præsidentskab til Kirken, at Musikken under Nadveren skulde ophøre, og at der skulde herske fuldkommen Stilhed. Dette praktiseres nu Verden over i vore Kirker, og er der nogle Steder, det ikke gøres, saa hviler Skylden paa Medlemmerne. I Forbindelse hermed har det ogsaa været ønsket, at rolig, stille Musik bliver spillet, naar Klasserne deles, i Stedet for Marchmusik. Det har vist sig, at det foraarsager større Ærbødighed for Søndagsskolemødet,

Taknemmelighed!

Præsident George Albert Smith.

Søg først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skal alle disse Ting gives eder i Tilgift. (Matt. 6: 33).

Min Mors Bedsteforældre boede i New England. Første Gang, Orson Pratt og hans Medarbejdere kom der for at prædike det gengivne Evangelium, havde de meget svært ved at finde et Mødelokale. De kom til en lille By og troede, at det vilde blive let for dem at træffe nogen, som vilde tilbyde dem et Mødelokale, men det lykkedes ikke. Tilsidst spurgte de en Mand paa Gaden, hvor de kunde faa et Lokale. Han svarede: »Gaa og spørg Winslow Farr, jeg tror, han kan hjælpe jer.« De gik saa til Winslow Farr; det var let at finde ham, for alle Mennesker kendte ham. De fremkom med deres Ønske om at faa et Lokale, hvor de kunde prædike Evangeliet. Han spurgte: »Hvad skal I prædike om?« De svarede: »Om Jesus Kristus og hans Evangelium.« Saa sagde han: »Jeg skal hjælpe jer.« Mødelokalet blev fremskaffet, og de begyndte at gaa omkring og indbyde Folk til Gudstjenesten. Orson Pratt prædikede om, at Gud atter havde talt fra Himmelen, og at en ung Mand ved Navn Joseph Smith havde modtaget himmelske Aabenbaringer. Herren havde anvendt Joseph Smith som sit Redskab til at oversætte Mormons Bog, hvilken var en Beretning om Amerikas Urindvaanere, Indianerne. Orson Pratts Tale havde gjort saa dybt et Indtryk paa Winslow Farr, at han kom frem til Orson, rakte ham Haanden og sagde: »Jeg har nydt dette Møde i Aften meget. Hvor skal I bo?« Da han fik at vide, at Missionærerne ikke havde noget Sted at bo, sagde han, at de skulde gaa med ham hjem. Missionærerne vidste ikke, at Winslow Farrs Hustru laa meget syg af Lungesot. Men da Herrens Tjener Orson Pratt saa, hvor syg hun var, og da han syntes, at hendes Mand havde været saa venlig og hjælpsom mod dem, spurgte han hende: »Har Du Tro til at blive rask?« Lægen havde sagt, at hun ikke kunde blive rask, og at hun blot kunde leve faa Dage. Hun svarede:

»Jeg ved ikke, hvorvidt jeg har Tro eller ej, men jeg ved, at Gud kan helbrede mig, dersom han vil.« Herrens Tjener Orson Pratt sagde, idet han kaldte hende ved Navn: »Olive, i Guds Navn befaler jeg Dig at blive rask.« Hun blev rask, og efter nogle faa Dage var hun oppe og passede sine Pligter i Hjemmet. Det varede ikke længe, førende Familien Farr bosatte sig blandt Folket i Nauvoo, og da vort Folk vandrede til Vesten, var Familien Farr blandt de første, der bosatte sig i Ogden. Sidste Gang, Familien samledes for at fejre Olive Farrs Fødselsdag, havde hun Børn, Børnebørn og Oldebørn.

Jeg omtaler denne Begivenhed som et Bevis paa Guds Kraft og paa, hvor værdifulde hans Løfter er til de, som vil lytte til dem og lyde dem. Vi kan vidne om, at alle andre Ting gives i Tilgift til de, som først søger Guds Rige og hans Retfærdighed. Der kan ikke findes et lykkeligere Folk, der har større Tro, Tilfredsstillelse og Velsignelser, end det Folk, vi tilhører. Men jeg undrer paa, om vi værdsætter alt dette. Vi ligner maaske de ti spedalske, som omtales i det nye Testamente, som Jesus helbredte. Der var kun en af de ti, som havde modtaget den store Velsignelse at blive helbredte, der kom tilbage til Jesus og takkede ham. Vi ved, at Jesus sagde til ham: »Var der ikke ti, som blev helbredte — hvor er de ni?«

Mine Brødre og Søstre i Jesu Kristi Kirke, hvem af os kan sammenlignes med disse ni utaknemmelige? Lad os være taknemmelige mod Gud for hans Gaver og Velsignelser til os. Lad os ikke tænke, at alt dette tilhører os, at det er en ligetil Sag, som vi ikke behøver at være taknemmelige for. Jeg er taknemmelig mod min himmelske Fader. Jeg ved, at jeg er blevet helbredt gennem Guds Kraft. Jeg er taknemmelig for, at en af mine Oldemødre blev helbredt gennem Guds Kraft, og at hun blev 93 Aar gammel. Gud lod hende faa prægtige Børn, som højagtede hende. Jeg siger til jer alle, ær eders Forældre. Al vor Lykke i denne Verden beror paa, at vi lyder Guds Bud. Lad os først søge Guds Rige og hans Retfærdighed, da kan vi stole paa, at vor himmelske Fader vil velsigne os.

Vore Trosartikler

Gennem det nye Aar vil vi omtale en af vore 13 Trosartikler hver Maaned. Stykkerne vil blive oversat fra »Mormonism its Origin and History« af B. H. Roberts.

1. *Vi tro paa Gud, den evige Fader, og paa hans Søn Jesus Kristus, og paa den Helligaand.*

Om dette siger vi, at medens Kirken lærer, at disse tre guddommelige Personer udgør Guddommen, den skabende og regerende Magt i Himmel og paa Jord, lærer vi ogsaa, at hver Person i Guddommen er *adskilt* fra de andre Personer. Det vil sige, at hver Person er et særskilt Individ. Den lærer, at Faderen og Sønnen er Personer med Legemer, Personer af Kød og Ben, og at deres Legemer er ligesaa følelige som som Menneskenes, medens den Helligaand er en aandelig Personlighed. I Mormonismens Theologi menes der med »Enhed i Guddommen« ikke en absolut Identitet af de 3 Personers Substanser, men derimod en absolut Enighed og Overensstemmelse i Beslutninger og Hensigter og Vilje imellem dem, hvorfor den enes Beslutning og Hensigt ogsaa er den andens. De er ogsaa eet eller ens i Visdom og Hellighed og saaledes i alle Egenskaber og Tanker. Men de er adskilte Personer og Individer. Jeg vil ogsaa sige nogle Ord, og jeg ved ikke bedre Sted at sige det end her, om hvad Kirken lærer med Hensyn til Slægtskabsforholdet mellem Gud og Mennesket og Hensigten med dets Eksistens her paa Jorden. Gud, Faderen — i Overensstemmelse med Mormontheologien — er Fader til alle Menneskers Aander, ikke i en mystisk Betydning, men virkelig. Menneskenes Aander er virkelig Guddommens Afkom. Heraf Guds Interesse i Menneskets Anordniger og Husholdninger her paa Jorden.

Kirken lærer ogsaa, at gennem Guds Faderskab med Hensyn til Menneskenes Aander opstaar Menneskenes Broderskab, ikke blot følelsesmæssigt eller gennem mere eller mindre udmærkede Overenskomster og Foreninger, men som en

Realitet, hvilende paa Guds virkelige Faderskab; at Menneskenes Aander havde en Forudtilværelse, d. v. s., at de eksisterede som aandelige Personligheder, Guds Afkom, før de fik et Legeme af Kød; at Jorden blev skabt og en midlertidig Tilværelse blev tilvejebragt for Menneskene, hvorigennem de vilde faa Lejlighed til at gennemgaa en Prøvetid i Tilstande, som vilde give dem de Oplevelser, som var nødvendige for deres evige Fremgang; en Prøvetilstand, hvor de kunde bevise deres Kærlighed og Hengivenhed til Gud, og deres Villighed til at holde Guds Love, midt blandt de Fristelser og Lokkemidler, som de maatte tage Stilling til, og derigennem demonstrere deres Værdighed til at modtage en Ophøjelse og den evige Herlighed, som Faderen ønsker at skænke sine Børn, men som de aldrig kan modtage uden gennem Demonstration af deres Egnethed for denne Ære og Herlighed.

Henvisninger til Bibelen

Tre i Guddommen — Enighed — adskilte Personer: Joh. 5: 17—20, 30 — 10: 30 — 17: 11, 20—21 — Matt. 28: 18—19 — 3: 16—17 — 17: 5. — Joh. 16: 26—28, 7 (Helligaanden) — Ap. Ger. 7: 55—56.

Slægtskabet mellem Gud og Mennesker — Forudtilværelsen: Præd. 12: 7 — Heb. 12: 9 — Matt. 6: 6 — Joh. 17: 1—5 — Jer. 1: 5.

Lev Livet lettere

Man er enig om, at 80 pCt. af alle Bekymringer og Forargelse er fuldstændig unødig. Og ikke blot unødig, men ogsaa skadelig. Den er en Kræftskade, som tærer paa Rødderne af Lykkens Plante. Menneskenes Samliv vilde blive lykkeligere, Ansigterne lysere og Stemmerne gladere, ja, hele Jordelivet vilde blive en Forsmag paa Paradiset, om al unødig, dum og usund Forargelse blev banlyst.

»Nordstjernen«.

Kredslærernes Budskab for Januar

Lev sundt!

En uhyre vigtig Del af Visdomsordet, som mange desværre overser, lyder saaledes: »Og atter, sandelig siger jeg eder, *alle sunde Urter* har Gud beskikket til Menneskets Brug, Natur og Legemsbeskaffenhed: Hver Urt i sin Tid og hver Frugt i sin Tid, og alle disse skulde bruges med Maade og Taksigelse; desuagtet skulde de nydes *sparsomt,* og det er mig velbehageligt, at de *kun* skulde bruges i Vinterens og Kuldens Tid eller i Hungersnød.«

Mange Medlemmer siger: »Ja, naar vi nu hverken ryger eller drikker, eller drikker Kaffe og The, saa skal vi i hvert Fald have noget godt at spise.« Med godt mener de som Regel godt med Flæskesteg, Bøf og fede Sovser o. s. v. Og alt imedens de beder Herren give Sundhed og Helbred, fylder de sig med Masser af Kød og raffinerede Retter, som aldeles ikke er hverken sunde eller nærende, men tværtimod direkte nedbrydende for Legemet.

En verdensberømt Kirurg, Sir W. Arbuthnot Lane siger: »Vi tager Sygdommene som noget selvfølgeligt. Vi forudsætter, at det er Menneskets uundgaaelige Lod. Intet kan være Sandheden fjernere. Menneskets Natur er at dø som et Timeglas rinder ud. Døden skal komme fredeligt i høj Alder og almindeligvis under Søvn. Sygdomme af enhver Slags er et sikkert Bevis paa, at Legemet er blevet mishandlet. *Vore Skrøbeligheder er en Anklage mod os selv. De fleste af vore Plager skaber vi selv.«* Han har sørgelig Ret, vore Plager og Skrøbeligheder skaber vi i Regelen os selv. Hvorfor har vi saa mange syge og skrøbelige, ogsaa i vore egne Rækker? De fleste mener, naar blot de ikke ryger, drikker Vin, Kaffe, The, saa er det at holde Visdomsord. Kirurgen siger videre: »Vi tror, vi trænger til Kød. En Asiat kan marchere hele Dagen paa Plantekost og kæmpe om Aftenen.« Herren ved,

hvad han siger, naar han lader os forstaa, at Kødet skulde nydes sparsomt og helst kun i Kuldens eller Hungerens Tid.

Dr. Hindhede fortæller i en af sine Beretninger om Beboerne paa nogle Øer i Stillehavet, hvorledes de før Spanierne kom, udelukkende levede af Nødder, Frugt og Grøntsager, vel at mærke i raa Tilstand. Ilden kendte de ikke, de havde nok nogle Fuglearter paa Øerne, men det faldt dem ikke ind, at de kunde spises. Disse Mennesker var aldrig syge, havde ingen Alderdomsskrøbeligheder, blev meget gamle, 100 Aar eller derover, var meget stærke og døde som et Lys, der pustes ud. Atter et Bevis paa Sandheden i Herrens Ord, at alle sunde Urter er beskikket til Menneskenes Brug. Hver Urt i sin Tid og hver Frugt i sin Tid.

Sæt Deres Kødforbrug ned, ja, undvær det helt — i hvert Fald om Sommeren, hvis De kan. Spis saa mange Grøntsager som muligt og mange i raa Tilstand. Det er Visdomsord og en Mormon værdig. Desuden ligger der heri, som i hele Resten af Visdomsordet, denne vidunderlige Velsignelse, at jo nøjere vi overholder Visdomsordet, i jo højere Grad faar vi Herrens Aand med os. »*Herrens Aand kan ikke bo i et urent Tabernakel.*«

Arlin.

Fra Missionsmarken

AALBORG. Aalborg Grens Sangkor har medvirket ved mange Møder i dette Efteraar i Nordjylland. Bl. a. i Brønderslev, Løgstør og Frederikshavn og sidst i Fjerritslev, hvor der var 85 fremmede til Stede. Da Talerne, Missionær Henriksen og Distriktspræsident Henry Løjborg, var færdige, opstod der en livlig Debat. Der blev gjort Angreb paa Apostel Widtsoes Skrifter, idet Angriberen mente, det var i Modstrid med Evangeliet, at dette skulde være letfatteligt og rationelt. Det betød ikke noget, om Menneskene forstod Evangeliet eller ej. Menneskene var heller ikke til for at nyde Glæde. Disse Paastande blev kraftigt modgaaet af Grensforstander Arnold Bukke og Ældsterne Alvin Olsen og Ingemann Bendtsen, Aalborg. Mødet var helt igennem i vor Kirkes Favør. *Mary Bendtsen.*

VELSIGNELSER:

Aalborg Den 12. Oktober blev Bernhardt Kristensen og Ellen Marie Christensens lille Søn, født den 16. August 1947, velsignet af Ældste Th. Therkildsen og givet Navnet Børge Bernhardt Kristensen. Den 26. Oktober blev Erling Andersen og Inger Lis Andersens lille Datter, født den 3. September 1947, velsignet af Missionær Enoch Henriksen og givet Navnet Lis Andersen.

DAAB:

Aalborg: Den 7. Juni blev Inger Johanne Knøss døbt af Ældste Valdemar Christensen, Haandspaalæggelse af Distriktspræsident Henry Lojborg. Den 12. Oktober blev Christian Nielsen døbt af Missionær Nielsen Clark, Haandspaalæggelse af Distriktspræsident Henry Løjborg. Samme Dag blev Harry Victorio Remondo Guglielmetti døbt af Missionær Nielsen Clark, Haandspaalæggelse af Distriktspræsident Henry Løjborg. Samme Dag blev Tage Bernhard Hundrup døbt af Missionær Dean L. Maughan, Haandspaalæggelse af Missionær Enoch Henriksen. Samme Dag blev Severin Jensen døbt af Missionær Nielsen Clark, Haandspaalæggelse af Ældste Alvin Olsen. Samme Dag blev Helga Andrea Larsen døbt af Missionær Nielsen Clark, Haandspaalæggelse af samme. Samme Dag blev Ella Mandrup Madsen døbt af Missionær Enoch Henriksen, Haandspaalæggelse af samme. Den 26. Oktober blev Dietmar Gerald Matern døbt af Henry Løjborg, Haandspaalæggelse af Ældste Holger Jørgensen.

ODENSE: Den 19. Oktober blev Charles Godtfred Larsen døbt af Højpræst Edward P. Larsen, Haandspaalæggelse ved Ældste Lloyd M. Felsted. Anna Margrethe Jacobsen blev døbt af Ældste Wayne Nelson, Haandspaalæggelse af Ældste Enoch W. Russon.

AARHUS: Den 5. Oktober blev Else Nielsen Møller døbt af Ældste John Bruce Christensen, Haandspaalæggelse af Tage H. Møller. Anker Emil Lang blev døbt af Ældste John Bruce Christensen, Haandspaalæggelse ved Missionspræsident Alma L. Petersen.

ORDINATIONER:

ESBJERG. Den 28. September blev Bent Hans Høedt Rasmussen ordineret til Ældste af Missionspræsident Alma L. Petersen.

RANDERS. Den 20. April blev Jens Oskar Petersen ordineret til Ældste af Missionspræsident Alma L. Petersen. Den 5. Oktober blev Christian Børge Frandsen ordineret til Lærer af Missionær Niels C. Carlsen.

AARHUS: Den 5. Oktober blev Erik Jensen Thomsen ordineret til Lærer af Ældste Frede Thomsen. Samme Dag blev Tage Ing-

vard Davidsen ordineret til Præst af Missionær Aksel Andreasen. Samme Dag blev Pauli Frank Vohlert Nielsen ordineret til Præst af Missionær Poul R. Andersen. Samme Dag blev Henning Andersen ordineret til Præst af Biskop Chr. Jensen. Samme Dag blev Tage Harald Nielsen Møller ordineret til Ældste af Missionspræsident Alma L. Petersen.

FORFLYTTELSER:

Den 29. Oktober blev Reed Christensen forflyttet fra København til Silkeborg. Den 12. November blev Don Hale Nelson forflyttet fra Helsingør til Aarhus. Mark Richard Berret blev forflyttet fra Helsingør til Esbjerg. Lyle S. Hintze blev forflyttet fra Aarhus til Helsingør.

MISSIONÆRANKOMSTER:

Den 27. Oktober ankom Joseph McDonald Fillerup fra Wyoming, beskikket til at arbejde i Silkeborg. Samme Dag ankom Glendon Maulton fra Salt Lake City, beskikket til at arbejde i København. Den 10. November blev Erna Andersen, København, beskikket til at arbejde i Aarhus. Den 11. November ankom Vaughn L. Standing, Salt Lake City, beskikket til at arbejde i Esbjerg. Samme Dag ankom Bryce Wright Baxter, Oregon, beskikket til at arbejde i Helsingør.

EMIGRATIONER:

Fra 1. September til 31. December 1947 er følgende emigreret fra Danmark:

Aarhus: Den 31. Oktober forlod Svend Aage Jensen, Astrid Jensen, Arne Foss Jensen, Marion Andersen Jensen Aarhus og emigrerede til Margrath, Canada.

København: Den 17. Oktober forlod Peder Andersen, Karen Margrethe Andersen, Birgitte Koch Andersen og Norman Koch Andersen København og emigrerede til Margrath, Canada. Den 27. Oktober forlod Kristian Anders Rasmussen, Gerda Astrid Andrea Rasmussen, Lis Herdis Rasmussen, Edith Lilli Rasmussen København og emigrerede til Salt Lake City, Utah. Den 28. November forlod Meta R. Jørgensen København og emigrede til Salt Lake City, Utah. I December forlod Jørgen Frederik Windfeld Schmidt, Rebecca May Schmidt, Axel Henry Windfeld Schmidt, Troels Peter Windfeld Schmidt og Inger Mary Windfeld Schmidt København og emigrerede til Salt Lake City, Utah.

Aalborg: Den 19. November forlod Henning Jørgensen Fanø, Esther Fanø, Inge Fanø og Flemming Fanø Aalborg og emigrerede til Salt Lake City, Utah.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERENS

Hvor det er godt hver Sabbatsdag
at mødes under samme Tag
og ved vor Herres Nadverbord
faa Kraft at tjene ret hans Sag.

KORLEKTIER

1. Søndag: Paulus Galt. 3: 26: »Thi alle ere I Guds Børn ved Troen paa Kristus Jesus.«

2. Søndag: Luk. 14: 27. »Den, som ikke bærer sit Kors og følger efter mig, kan ikke være min Discipel.«

3. Søndag: Rom. 10: 9. »Thi dersom du med din Mund bekender Jesus som Herre og tror i dit Hjerte, at Gud oprejste ham fra de døde, da skal du blive frelst.«

4. Søndag: Paulus 2. Tim. 4: 5. »Du derimod, vær ædru i alle Ting, lid ondt, gør en Evangeliets Gerning, fuldbyrd din Tjeneste.«

»Herre mon de er faa, som bliver frelst? Og han sagde til dem: Kæmper for at komme ind igennem den snævre Port; thi mange, siger jeg eder, skulle forsøge at komme ind og ikke formaa det.«

A. O.

INDHOLD:

Husk her ved Aarsskiftet at forny Deres Abonnement paa SKANDINAVIENS STJERNE. Kun 6 Kr. for et Aar.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.

Klostertrykkeriet - København